

rying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he for any other reason be restricted in his personal freedom, except in the following cases:

(a) when the State which surrendered him consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the State requesting enforcement or when extradition would be excluded only by reason of the amount of the punishment;

(b) when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the State to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or if he has returned to that territory after leaving it.

2. The State requested to enforce the sentence may, however, take any measure necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.

Article 10

1. The enforcement shall be governed by the law of the requested State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions, such as those concerning conditional release.

2. The requesting State alone shall have the right to decide on any application for review of sentence.

3. Either State may exercise the right of amnesty or pardon.

Article 11

1. When the sentencing State has requested enforcement it may no longer itself begin the enforcement of a sanction which is the subject of that request. The sentencing State may, however, begin enforcement of a sanction involving deprivation of liberty

af en straf eller sikkerhedsforanstaltning eller i øvrigt underkastes nogen anden begrænsning i sin personlige frihed for nogen anden forud for overførelsen begået lovovertrædelse end den, der ligger til grund for den dom, der skal fuldbyrdes, undtagen i følgende tilfælde:

a) Når den stat, der har overført ham, giver sit samtykke. En anmodning om samtykke skal fremsættes, vedlagt alle fornødne dokumenter samt en udskrift af enhver forklaring, som måtte være afgivet af domfældte vedrørende den pågældende lovovertrædelse. Samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, med hensyn til hvilken anmodningen fremsættes, i sig selv ville give adgang til udlevering i henhold til den stats lovgivning, der begærer fuldbyrdelse, eller når udlevering kun ville være udelukket på grund af straffens størrelse.

b) Såfremt domfældte ikke, uanset at han har haft mulighed herfor, har forladt den stat, hvortil han er overført, inden for 45 dage efter sin endelige løsladelse, eller såfremt han er vendt tilbage til den nævnte stats territorium efter at have forladt det.

2. Den stat, der er anmodet om at fuldbyrde dommen, kan dog træffe enhver foranstaltning, der er nødvendig for at fjerne den pågældende fra sit territorium, eller som efter dens lovgivning er nødvendig for at afbryde en forældelse, herunder retsforfølgning uden den pågældendes tilstedeværelse.

Artikel 10

1. Fuldbyrdelsen skal ske i henhold til den anmodede stats lovgivning, og alene denne stat er kompetent til at træffe alle vedkommende afgørelser, herunder vedrørende prøvelsladelse.

2. Kun den begærende stat har ret til at træffe afgørelse i sager vedrørende ansøgning om en fornyet prøvelse af dommen.

3. Begge stater kan udøve retten til amnesti eller benådning.

Artikel 11

1. Når den dømmende stat har fremsat begæring om fuldbyrdelse, kan den ikke længere selv indlede fuldbyrdelsen af en sanktion, som er genstand for denne anmodning. Den dømmende stat kan dog indlede fuldbyrdelsen af en sanktion, der medfører